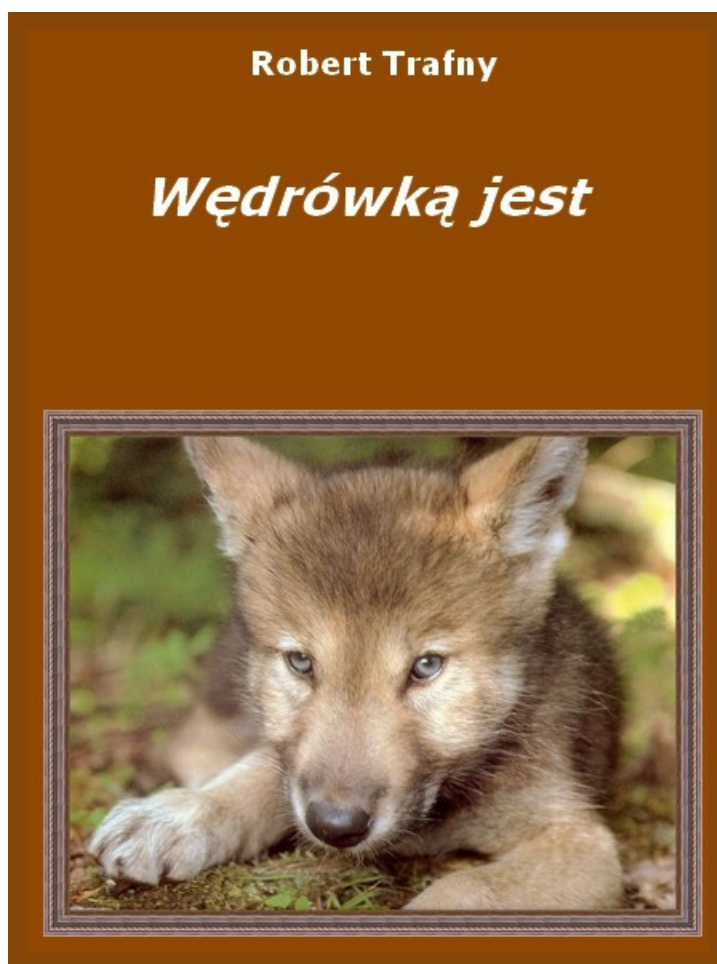

Robert Trafny

Wędrownką jest

X

Niniejszy e-book pochodzi ze strony www.chomikuj.pl/e-Darmo

Licencja: Creative Commons BY-NC-SA 3.0 PL

Internet 2016-2017

I

Koniec Początku

Wprowadzenie

Wyszedłem ja z prochu ziemi
w proch niebieski się obrócić
przez życia wędrówkę zawią
wędrowałem
wędrowcem stając się obłądnym
szukałem czego szukać szukałem.

***

Rozpoznam życie swoje tajemnicze
zdemaskuję logarytmy moje zawiłe
wyprowadzę słowa ze stajni pióra-
niech wierzgają swobodnie moje palce
bo oto Coś otworzyło się we mnie
jakby skrzynka skarbonka Pandory
i moje słowo obiegnie przez to świat.

***

Daruj mi przechodniu swoje współczucie
bo potrzebne mi twoje zrozumienie
oto dostajesz do rąk moją rękę
ona opíše ci pieśń głoszącą
moją spowiedź na wieki.

***

W ojca, syna, ducha...

Spowiedź

Chciałbym aby z głębi serca
z głębi duszy lub z głębi siebie
wyrosta mi wielka pijawka lekarska
bańka lecznicza może być mydlana
żeby wyleczyła mnie z siebie
z choroby zwanej nieistnieniem.

***

Spowiadam się
że bardzo mnie nie ma
tak bardzo
że aż bardzo
przeto spowiadam się
tobie karto papieru
biała i czysta
(jak oczy anioła lub świętego)
krew wylewam za moją duszę
ciało swoje cieliste ezoteryczne
i o rozgrzeszenie ratunek proszę.

Pieśń dla przechodnia

Słuchaj ze mną pieśni wędrowcze
przechodniu z ulicy złapany
zastanów się nad słowami
moimi takimi:
nie jestem zdrowy ani chory
ale jestem sam ze sobą.
Traktuj mnie jak twór dzieła bożego
który w samotnej celi świata
nad przepaścią swoich przeżyć
opiewa swoje loty wniebodobne.

Jeżeli podoba Ci się ta książka, wesprzyj finansowo Autora.
Sam ustal wysokość datku. (patrz szczegóły na końcu książki)

Sala o białych szpitalach

***

Wyruszyłem drogą ja nigdy nie przebytą
w głąb własnej przypuszczalnie duszy
szedłem tak zgłodniały poznania
i przeszedłem nią na wylot
na zwodnicze manowce nauki.

***

Szedłem drogą prostą
oczy nieba patrzyły z góry złowieszczo
prowadziły po pustej galerii życia
i począłem topić się cudownie w bagnie.

***

Chciałem umrzeć wtedy
wyzuty z uczuć moich dokładnie
jednak dusza moja zwodniczka
moja Domniemanność okazała się być
cichym ambasadorem życia.

***

Zacząłem więc walczyć ze śmiercią cudowną
rzuciłem urok na królewicza psa
który padł na miejscu
bo nie mógł unieść takiego ciężaru
mojej śmierci.
Wszedłem znowu w początek życia.

***

Nie pamiętam czy dziękowałem wtedy matce
za to jej i moje poświęcenie
ale podziękuję jej na pewno
za to że mogłem żyć tyle ile żyłem

***

Miałem kiedyś kota i kota
i nie dbałem o nich
bo nie moje to były koty
i wszystkie pozdychały.

***

Miałem chomiczą rodzinę
która wyzdychała
bo nie moja to była rodzina.

***

Miałem psa i nie dbałem o niego
bo to nie był mój pies
i umarł on pod kołami pociągu.
Teraz mam nowego psa
i nie dbam o niego

bo nie mój to pies.

***

Miałem rodzinę która umiera
i nie dbam o nią
dlatego wszyscy wyzdychali.

***

Wszystko co było moje
wyzdychało bo nie dbałem o to
bo nie ja byłem wtedy sobą.

***

Do domu mojego dobrego
nie mogłem wejść ni wyjść
bo kobiety stare i spleśniałe
strażniczki przekłete wściekłe
o przenikliwych spojrzeniach i uśmiechach
te strażniczki piekielne
nie pozwalały mi przejść
obok siebie żywym

strzegły moje nogi przed światem.

***

Te stare wiedźmy sfinksy
o nieprzyjaznych twarzach i spojrzeniach
i młode wiedźmy ich córki
o nieprzyjaznych twarzach i spojrzeniach
te wszystkie wiedźmy
strażniczki mojego spokoju zadbały
o moje nieszczęście samotne w życiu
wypełniły swoją misję z istic szatańską mocą
ale przyjdzie jeszcze czas
że wyjdę z domu w potędze i w chwale
i wtedy każdej wszystko według jej zasług
(tak mi dopomóż moja pamięć).

***

Modliłem się do Pana
nie często i nie mocno
ale szczerze o to aby był
aby istniał rzeczywiście

jak na boga przystało.

***

Kiedyś zegar mój ścienny
wybił dla mnie ostatnią godzinę
i modliłem się do Pana o to
abym nie żałował potem tego kroku
cudownego
ale Pan jak zawsze milczał
(albo ja nasłuchiwałem
na innych niż On częstotliwościach)
więc powiedziałem sobie że to moja wina.
Moja wina moja wina moja bardzo wina!

***

I powróciłem żyw jak zjawa do świata
do tej wojenki mojej codziennej
odpierałem ataki życia
bronilem się przed nim
jak przed dzikim zwierzem okrutnym
ale nic jak życie to życie dalej.

***

Razu pewnego bardzo słonecznego
z plecakiem trosk i zmartwień
wyszedłem ja iść bardzo przed siebie
i szedłem tak kilkaset tysięcy oddechów
i spotkałem kogo spotkać poznałem.

***

Spotkałem dobrych i złych dwunogów
i jednego czworo- rozjechanego na drodze.
Wszyscy byli dla mnie bardzo dobrzy
choć niektórzy tego nie okazywali.
Miłowałem ich nad życie
bo braćmi dla mnie byli dobrymi.

***

Głos z radiostacji nieba
wskazał mi dalszą drogę.
Zawróciłem w czas dla mnie wyznaczony
i skończyły się żywoty dni dla mnie
niepewnych.

***

Wszedłem ja wtedy pod ziemię jak kret
tunele studzien budować
z góry
patrzyło na mnie chłodne oko błękitu
woda spływała po brudnych myślach
i szlam lizał dziurawe moje życie.

***

Nie dbałem o to że ktoś nie udźwignie
wiadra moich trosk
że spuści na mnie cały boży gniew
ufałem choć nigdy nikomu nie ufam.
Dalej żyłem życiem życiodajnym
w miarę marnym miarodajnym.

***

Byłem raz i drugi w miejscu
zbliżania się ludzi do swoich problemów
ściany tam były białe choć nie wiem
jakiego były koloru- pewnie białego

jak w każdym jednym szpitalu.
Ludzie chodzili tam inwalidzi bez wózków
blisko asekurującej ich ściany
by w razie zabrania przez demony
móc gdzie pozostawić
swój czołgający się obłądnie cień.

***

Były tam młode anielice
pielęgniarki piękne i zdrowe
o duszach kwiatów piwonii
kiwające się na swych cienkich łodyżkach
roznoszące na tacach azyle spokoju
i zawsze któraś była kwitnąca róża
gdy inne wędły z nadmiaru zajęć.

***

I lekarka młoda topola była tam
ku mojej rozpaczycy i pomocy
zawsze z ciepłym kubkiem otuchy
w żurawim stroju ciało obnażone
dotykające moje wygasłe wargi.

***

Pewnego może być dnia
lekarz powiedział „idź” i poszedłem
jak młody dopiero co zrodzony ptak
wszedłem na gałąź świata i skoczyłem.
Moje nogi rozpostarły skrzydła na oścież
zacząłem szybować w głębinach życia.

***

Wyszedłem z tego miejsca obunóż
najpierw jak śmiertelnie umarły
a potem jak nowo bożonarodzeniowy
choć na zmartwychwstanie musiałem
jeszcze poczekać kilka moich zgonów.

Jeżeli podoba Ci się ta książka, wesprzyj finansowo Autora.
Sam ustal wysokość datku. (patrz szczegóły na końcu książki)

III

Życie i bardzo śmierć

***

Przejechałem ja kiedyś kobietę na drodze
i po czułych pertraktacjach została ona
moją kochaną kochanicą.
Swoją żonę gumową lalkę
rozwiódłem do zakonu szafy
bo było mi z tamtą może dobrze.

***

Mieliśmy dzieci ślepe i głuche
wstawać do nich nie musieliśmy nigdy
bo zawsze spały nienarodzone.

***

Żyliśmy tak długo w symbiozie
aż moja pani obumarła moja żona kochanka
i ruszyłem tak jak idzie się na rzeź
zostawiając za sobą
życia przystanek miłość.

***

***

Żyłem odtąd samotnie
bo samotnikiem zawsze byłem
za nią tęskniłem ogromnie za nią
i zawsze sam przez nią byłem.

***

Wstąpiłem w jej Agaty imię
i długo tylko dla niej żyłem.
Śpiewałem dla niej swoje życie
bo przy niej moje życie się narodziło.

***

I zostawiłem ją sobie w nocy
(bo nigdy w dzień z nią nie żyłem)
podczas ciężkich bezsennych moich rozpadlin
kiedy zjawy mary podsunęły mi myśl
że chyba nie kocha mnie ona nigdy
ta podpora światłość życia moja
cudowna nieprzebrana otucha świata.

Och, światłości mojego życia
czemuś mnie opuściła?

***

Dlatego teraz uciekam z wesel
bo taki jestem przez to wyćwiczony
i życzę wszystkim młodym parom
by kochali się jak najdłużej
bo przestałem wierzyć

w wieczną wielką miłość.

***

Weselą się ludzie na weselu:
oto dzisiaj noc sierpniowa
i tańczący mąż i żona.

***

Wiwat młoda para! Wiwat!
Niech żyją!

***

Wszedłem w myśli tych dwojga
wiem że ich czas nie ma przyszłości
wspólne ich drogi rozbiegane są
jak błędne ogniki-
chcą przechytryć los.

***

Wszyscy cieszą się nad wyraz
ja wiem

jestem wtajemniczony w ich życie-
ich droga to nad urwiskiem
nieskończona przepaść.

***

Tak wyszedłem cichcem z wesela
w uszach brzmią mi jeszcze złożyczenia:
wiwat młoda para wivat
wivat.

***

Wszedłem ja do choroby ojca
i wiedziałem
co z nim dalej będzie.

*

chodzi rak-nieborak
worek bólu niesie-
cóż takiego nam jutro
ten pan wszystkim przyniesie?

*

I poznałem co ból i cierpienie
bo uczniem byłem sumiennym
i nikomu nie mam nic za złe
bo taka jest kolej parszywej rzeczy.

*

Świeć Panie nad jego duszą
i duszami wszystkich innych
niech im ziemia lekką będzie
a niebo słoneczne i pogodne.

***

Miałem kiedyś ojca
i wyszedłem mu naprzeciw.

***

Idąc leśną ścieżką spotkałem go
siedzącego wśród krzaków jagód
tak jak zawsze zwykł czynić

gdy tętniło w nim życie.

***

I nie wziąłem od niego nic
prócz może kilku wspomnień
i czarno białych zdjęć.

***

Chciał żyć jak żyć umiał
i nie doczekał się swojej rocznicy
choroby zagłady
i zmarło mu się
umarło na śmierć
jakby to sam określił.

***

Złożyłem mu wszystkiego najlepszego
na nowej drodze śmierci
i zostałem sam.

Jeżeli podoba Ci się ta książka, wesprzyj finansowo Autora.
Sam ustal wysokość datku. (patrz szczegóły na końcu książki)

IV

Powrót do korzeni

***

Zdarzyło mi się po raz drugi śmierć pokochać
i spać z nią w wygodnym łóżu
była dla mnie matką żoną kochanką.

*

Widziałem w jej oczach swoje odbite źrenice
patrzyły na mnie bez wyrazu
choć me oczy to tęcza na niebie
kiedyś temu dawno.

***

Walczyliśmy ze sobą w zapasy
siłowali się na wolę
z nieukrywaną przyjemnością:
ona- moją śmiercią
ja- jej życiem
wszystko w celu przygotowania
do odejścia do zejścia do przyjścia.

***

Przystępowałem ja często
do cierpień do tzw. ludzkich
i poznałem wszystkie niewygody życia.

***

Wstąpiłem do krainy snu
gdzie sen nie bywa wcale
i barany gwiazd liczyłem ospale-
poznałem imię pierwszej bogini udreki.

***

Przy suto zastawionym stole
poznałem co głód
bo jeść nie mogłem wcale.

***

Zaznałem swego czasu bez czasu
pogardę i szyderstwo od tzw. bliźnich
i nie była to boginka tylko złoty cielec.

***

Obejrzałem się na chwilę
by przyrzeć się jeszcze ludzkiej niedoli
i stałem się żoną słoń Lota-
dalej już nie miałem odwagi iść
po nici Ariadny wróciłem do początku życia.

***

Przy jasno oświetlonej arenie
jakaś matczyna siła wypluła mnie
w przestrzeń przyziemnie kosmiczną.
W próżni lekarskich rąk
szybowałem niewinnie przymocowany
grubą liną do statku-matki
i jakaś zazdrosna moc
przecięła ten łańcuch porozumienia
wyleciałem samotnie poszukiwać
na resztę dni swojego odkupienia.

***

Spotkałem na swej drodze
wiele ludzkich istnień
wielu domniemanych ludzi
którzy bawili się ludzkim życiem
którzy byli silni bo coś znaczyli.

***

Bawili się moim nadwyrężonym życiem
ci ludzie-bogowie panowie w garniturach
te gnidy wszy wściekłe gady płazy
ofiary mojego przyszłego szaleństwa.

***

Zostawiłem ich z tyłu daleko
nie mogą już bawić się ze mną w Boga
ale jeszcze przyjdzie czas
ten jeden może jedyny
że powrócę do nich w potędze i w chwale
i wtedy każdemu wszystko wg. jego zasług
(tak mi dopomóż moja lista).

***

Błogosławię cię mój przechodniu z ulicy
błogosławię twój święty czas
i ten czas przez ciebie przeklinany
codziennie rano
gdy wstawać musisz znów do życia.

***

Nie doceniałem mojego życia
nie doceniałem tego świętego prezentu
i ogarnęła mnie przez to mroczna
nieprzebraność- nazwałem ją „ciszą”

bo dostałem od Pana możliwość
nadawania wszystkiemu imion.

*

Prosiłem ciszę o przywrócenie czasu
o realność życia
błagałem codziennie modląc się przeraźliwie
o to aby opuściła mnie raz na zawsze.

*

ciszo moja ty ciszo
nie przychodź do mnie więcej

*

ale ona przychodziła
przychodziła jak zjawą
dusiła mnie swoją nicością
przez długi długi czas
choć czasu już wtedy nie było
nie chciała mnie zostawić
choć ją o to prosiłem błagałem
srałem.

***

I zaprosiłem ja siebie-czarownika
do siebie i rzuciliśmy na nią urok
tak ogromny przeogromny
że po pewnym nie-czasie uciekła
ona w popłochu chociaż wolno i dostojnie.

*

I śmiałem się z niej przez długi
długi swój nie-nie-czas leniwy.

***

Czas.
Czym jest czas np. dla mnie.

***

Szedłem ja raz wzdłuż tamy Tego i Owego
gdzie dobrowolnie odkręciłem zawory życia
i patrzyłem jak czas zaczął płynąć mi jak rzeka.
Ogromne masy przewalały się
po mnie jak śmiertelne dreszcze.

*

I poznałem tę tajemnicę odwieczną
czym jest czas ten przez wszystkich
poniewierany zachwalany zmagany
przeklinany.

***

I uciekł on ode mnie zmieszany
i żyję już tak długo bez niego.
Przeklinam ten dzień kiedy
wyparłem go ze swego umysłu.

***

Nie szukajcie wyzwolenia poprzez czas
zbyt cenna to rzecz
by zawżyć ją szaleństwem
czas ucieka od szaleństwa
jak szczur z tonącego statku.
Dla mnie rada dla ciebie:
trybikuj swoje życie spokojnie
nie myśl że uda się
zadławić bestię cierpienia
poświęcając swój czas parszywy.

***

Ośmiornice moich wrażeń!
Pająki moich zdarzeń!
Przybywajcie!
Przybywajcie jak najprędzej!

V

Początek końca

Jeżeli podoba Ci się ta książka, wesprzyj finansowo Autora.
Sam ustal wysokość datku. (patrz szczegóły na końcu książki)

***

Wchodzę teraz pod koniec pieśni
do tej krainy przez wielu już opiewanej
ona będzie moim niebem
a ja jej niebieskim prochem.

***

Jak cicho i błogo w tej krainie leśnej
gdzie człowiek już tylko Boga się spodziewa
lub innej siły równie niewysłowionej.

***

Tam w dole ktoś pisze z nadzieją
ostatnie słowa schorowane.

***

Gdy dotrę do tej krainy słonecznej
wspomnij mnie przechodniu z ulicy
bo mnie już nie będzie
jak mówi Poeta

*

wspomnij mnie
gdy mnie już nie będzie.

Zakończenie

Przeszedłeś człowiecze
przez nagie me życie
i stałeś się świadom mego istnienia
oto palce moje zmęczone
piszą dla Ciebie ostatnie słowa
schorowane:

*

Piszę dla Ciebie tę pieśń
co żywa jest jak pierś
bo zdałem ci sprawę
z mego życia pracy
więc teraz odłóż mnie na półkę
razem z płatkami śniegu wsadź.

***

może być koniec.

Więcej darmowych e-booków znajdziesz na stronie www.chomikuj.pl/e-Darmo

Szanowny Czytelniku,

Niniejsza publikacja elektroniczna jest darmowa, niemniej jednak, gdybyś zechciał wesprzeć finansowo autora, proszę o przelew w dowolnej wysokości (wg uznania) na konto:

Robert Trafny

nr konta: 72 1140 2004 0000 3702 6043 7322

W tytule przelewu proszę wpisać "datek" lub "darowizna".

Zgodnie z ideą Uwolnionej Książki sam decydujesz w jakiej wysokości złożysz datek. Może to być nawet 1 zł, to od Ciebie zależy, od tego, jak bardzo podobała Ci się książka, oraz od Twojej hojności.

Pamiętaj, że Autor poświęca swój czas, a niejednokrotnie także pewne koszty na przygotowanie książki. Kiedy otrzyma od Ciebie datek, będzie mu miło, że ktoś docenił jego starania, a i przecież "szczodrego dawcę wspiera Pan Bóg swoją hojnością".

(Prawo Dawania)

Za wszelkie datki serdecznie dziękuję. Bóg zapłać!

Autor

Zapraszamy na strony internetowe:

Darmowe pliki do pobrania

www.chomikuj.pl/e-Darmo

e-booki w pełnych wersjach, audio-booki, zdjęcia (także do komercyjnego wykorzystania), prezentacje, czasopisma i wiele innych...

Wiedza jest super!

www.wiedza-jest-super.blogspot.com/

Blog tematyczny o szeroko rozumianej wiedzy: wiedzy zarówno praktycznej, doświadczalnej, naukowej, jak i wiedzy duchowej, religijnej i metafizycznej.

Zmień swoje życie

www.jakzmienicwojezycie.blox.pl/

Blog poświęcony rozwojowi osobistemu, duchowemu i religijnemu prowadzony przez wieloletniego praktyka.

Samobójca z depresją

www.samobojcazdepresja.blogspot.com

Blog adresowany do osób zmagających się z myślami samobójczymi, depresją i własną niemocą, pisany przez wieloletniego Praktyka.

Wiara jest super

www.wiara-jest-super.blogspot.com

Blog adresowany do osób, które chcą rozwijać swoją wiarę i zbliżyć się do Pana Boga pisany przez wieloletniego Praktyka.

Zabawne obrazki

www.funny-bob.blogspot.com

Strona z zabawnymi obrazkami.

Zapraszamy!

Kontakt z Autorem: robert-trafny@wp.pl

LICENCJA:

Niniejszy e-book jest całkowicie darmowy do niekomercyjnego użytku. Możesz go w niezmienionej postaci pobrać na swój komputer, stronę internetową, bloga, a także nieodpłatnie rozprowadzać dalej.

Dzikiem Róży...

- I. Poemat na trzy serca
- II. Powroty
- III. Twarzą do ziemi
- IV. Chochoły
- V. Dla samego siebie
- VI. Uśmiech w galarecie
- VII. Wyważanie prawdy
- VIII. Wiersze
- IX. Wybór wierszy

Apendyks:

X. Wędrowną jest